

Косовиця (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Немов брусок, гострить скінчивши,
косар за пояс сонце вклав.
Аж день розкрився ширше й глибше,
як він засукував рукав.

Слова співучих сіножатей
покошені до строф лягли.
Вже труд натхненний і крилатий
скінчився, й піт з чола зітри.

22 березня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/kosovytsia